

Sygn. akt IV U 374/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasieński

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania H. P.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 25 lutego 2015 r. (Nr (...))

w sprawie H. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala H. P. prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 23.12.2014 r. do dnia 31.12.2016 r.

Sygn. akt IV U 374/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 lutego 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił H. P. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, że Komisja Lekarska Kasy z dnia 19 lutego 2015 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła H. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że stan jej zdrowia nie pozwala wykonywać jej podstawowych czynności życiowych (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 6 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczona H. P., urodzona (...), jest uprawniona od 1 listopada 2006 r. do emerytury rolniczej (decyzja Prezesa KRUS z dnia 5 października 2006 r. k. 49 a. r.).

W dniu 23 grudnia 2014 r. H. P. złożyła do organu rentowego wnioski o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji (wniosek k. 51 a. r.). W związku z powyższym, ubezpieczona została skierowana na badanie przez Lekarza Rzecznawcę. Organ ten w dniu 29 stycznia 2015 r. orzekł, iż H. P. jest okresowo, od 23 grudnia 2014 r. do stycznia 2017 r., niezdolna do samodzielnej egzystencji (orzeczenie k. 69 a. r.). Od powyższego orzeczenia, Lekarz (...) Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego KRUS złożył zarzut wadliwości (k. 69 a. r.). Ubezpieczona została zbadana przez Komisję Lekarską Kasy, która w dniu 19 lutego 2015 r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji (k. 73v a. r.). Wobec powyższego, zaskarżoną decyzją z dnia 25 lutego 2015 r. organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do dodatku pielęgnacyjnego (decyzja k. 74 a. r.).

Biegli lekarze kardiolog oraz neurolog w opinii (k. 14) sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonej chorobę zwyrodnieniową wielostawową, zwłaszcza kręgosłupa i stawów kolanowych ze znacznym ograniczeniem funkcji ruchowej i niewydolnym chodem, niewydolność krążenia mózgowego w przebiegu wieloogniskowego naczyniowego uszkodzenia mózgu, przewlekłą niewydolność serca (...)/III, przewlekłą chorobę wieńcową, nadciśnienie tętnicze, utrwalone migotanie przedsionków oraz zaburzenia depresyjne. Powyższe powoduje, iż ubezpieczona jest niezdolna do samodzielnej egzystencji w okresie od 23 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie H. P. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2013 r. poz. 1403 ze zm.), do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych. Również art. 52 ust. 1 przywołanej ustawy przewiduje, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis art. 75 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) stanowi, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta uznana została za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Artykuł art. 13 ust. 5 przywołanej ustawy przewiduje, iż niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tj. opinii sporządzonej przez biegłych kardiologa i neurologa Sąd doszedł do przekonania, iż ubezpieczona spełnia warunki do ustalenia mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Biegli stwierdzili, iż H. P. jest niezdolna do samodzielnej egzystencji w okresie od 23 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. (opinia k. 14). Zdaniem biegłego kardiologa, aktualny stan kliniczny układu krążenia nie skutkuje niezdolnością do samodzielnej egzystencji, ale widoczne jest zniedołężnienie badanej z ogólnego stanu zdrowia. Biegła neurolog stwierdziła m. in. duże ograniczenie ruchomości kręgosłupa L-S ubezpieczonej. Wskazała, iż H. P. praktycznie nie wykonuje skłonu i wymaga pomocy w zmianie pozycji ciała z leżanki jak również w rozbieraniu i ubieraniu się. Ubezpieczona nie jest w stanie samodzielnie założyć butów. Ponadto, u badanej występują zmiany zwyrodnieniowo-zniekształcające obu stawów kolanowych z niewydolną funkcją chodu. Biegli stwierdzili, iż ubezpieczona z widocznymi objawami niedołęstwa i bezradności, wymaga stałej opieki i pomocy innych osób w wykonywaniu podstawowych czynności życiowych w domu i załatwiania spraw poza domem. Powyższe spowodowało naruszenie sprawności organizmu w stopniu dającym podstawę do orzeczenia niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Sąd uznał, iż wydana w niniejszej sprawie opinia jest obiektywną i wiarygodną oceną stanu zdrowia H. P.. Została bowiem sporządzona przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzeń dotyczących ubezpieczonej, a jej wydanie poprzedzone było analizą dokumentacji medycznej i bezpośrednim badaniem H. P.. Sformułowane przez

kardiologa i neurologa wnioski określić należy jako logiczne oraz uzasadnione w należyty sposób. Dlatego też Sąd podzielił wnioski sformułowane przez biegłych.

Organ rentowy zgłosił w toku procesu wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ortopedii. W ocenie Sądu, wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie. Wskazać bowiem należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci sporządzonej opinii przez kardiologa i neurologa w sposób dostateczny pozwala na ustalenie spornej okoliczności niezdolności do samodzielnej egzystencji ubezpieczonej. Stanowisko wyrażone przez biegłych jest jasne i kategoryczne oraz zostało odpowiednio uzasadnione. Dlatego też nie było potrzeby dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego, tym razem z zakresu ortopedii.

Tym samym, ubezpieczona spełniła wymogi wyrażone w art. 75 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do uzyskania prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Jest bowiem osobą uprawnioną do emerytury oraz, w okresie od 23 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r., niezdolną do samodzielnej egzystencji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.